

[Fiskeriministeren.]

rigtigt, gav tilslutning til, at naturligvis måtte vi have en sådan ændring af loven.

Erlendsson (FP):

Det er jo altid nemmest for en minister, hvis han har mulighed for at skære igennem, men det er ikke det, det drejer sig om i et demokratisk samfund, dér gælder det om at blive enige. Nu kender jeg ikke de japanske forhold så meget, men jeg har set for nylig, at det, som gør deres arbejdspræstationer så enestående, er, at de sørger for at få alle med i beslutningsprocessen og få enighed, inden de starter på noget nyt. Når de så er blevet enige, arbejder de, så blodet springer af neglene, eller hvad man nu siger.

Denne opgave — at skabe enighed om, hvad der er rigtigt, og hvad der er fornuftigt for erhvervsorganisationerne — er det ministerens pligt at arbejde for at gennemføre efter vor mening.

Ministeren siger: hvad vil der ske, hvis man ikke havde den bemyndigelse, som han altså nu ønsker at få, men egentlig ikke behøver, sådan må jeg forstå det. Jeg forstår egentlig ikke, hvordan man kan have begge synspunkter. Man vil fjerne en tvivl ved at lave en ændring i loven, men hvad er det for en tvivl, hvis man ikke indrømmer, at der altså ikke er en bemyndigelse? Vi får i hvert fald nu, hvis dette lovforslag vedtages, en bemyndigelse til ministeren. Den ønsker vi ikke han skal have. Vi ønsker, at han skal have lov til at føre langvarige og besværlige forhandlinger med erhvervsorganisationerne. Om der er 2 eller 3 eller 5, må blive det samme, man bliver ved, indtil man er enig om, hvad det drejer sig om for erhvervet, for samfundet som helhed. Intet erhverv kan være interesseret i, at dets vilkår forringes, og ved de forhandlinger, som man efter vort ændringsforslag er nødt til at føre til den bitre ende for at blive enig om til sidst, hvad der skal ske, da vil man opfylde det naturlige, at de folk, som har forstand på netop dette specielle område, får lejlighed til at gøre deres meninger kraftigt gældende, og man får lejlighed til at lade sig overbevise af dem, hvis de har ret, eller, hvis de har uret, at bruge al sin kløgt og flid og indsigt til at overbevise dem om, at de ikke har ret. Noget så besværligt ønsker

ministeren altså ikke, han vil have lov til at skære igennem.

Ministeren siger, at han har lov til at slutte overenskomster med hensyn til internationale aftaler, f. eks. i NEAFC. Ja, det er også noget, vi er meget kede af. Vi mener ikke, han skulle have en sådan bemyndigelse. Vi mener, at hver gang man foretager indgreb i erhvervenes rettigheder, er det af så stor interesse for dette land, at det bør grundigt diskuteres, og der er ikke noget, der haster så meget, at det er nødvendigt at give ministeren en sådan bemyndigelse.

Det var vist det vigtigste, jeg havde at sige.

Ministeren sagde, at der ikke var udbetalt erstatninger. Det har været nævnt i bladene. Jeg beklager, hvis jeg er galt underrettet, men det kan jeg ikke vide noget om, før jeg har haft lejlighed til at søge mine kilder igen. Ministeren har også sagt, at det er fiskeriorganisationerne, der har fremført stærke ønsker om at gennemføre disse tilsvarende reguleringer. Det har organisationerne benægtet. Der har ikke været noget sådant stærkt ønske fra fiskeriorganisationerne. Jeg ved ikke, om man skal fæste lige så meget lid til fiskeriministeren, når det gælder hans benægtelse af, at der er udbetalt erstatninger, som jeg kan fæste af mistillid til den erklæring, som står i ministerens skriftlige fremsættelse.

Vi håber, at man vil tage til sig det, som er sagt her fra vor side. Politikerne har alt for længe kun været optaget af én ting, at genere erhvervene, at være bedrevidende over for erhvervene. Det er en holdning, man ikke kan fastholde, og det er på tide, at der skiftes kurs. Derfor har vi stillet dette ændringsforslag.

Tange (FP):

Fiskeriministeren spurgte mig, hvad han skulle gøre, såfremt han ikke kunne komme overens med organisationerne og man ikke kunne finde ud af en fordeling mellem konsumfiskeriet og industrifiskeriet. Dertil kan jeg kun sige, at vi har jo noget her i Danmark ifølge grundloven, der hedder folketinget, og det er til for at tage beslutninger og træffe afgørelser, når der er tale om store, vigtige problemer for erhvervslivet. Vi har jo også gang på gang set, at folketinget